

Nápady mého strýčka.

sděluje Jan Šotek.

Jenom nezoufat, hochu, jenom nezoufat—pravil ondyno strýček. Já sice jsem též, podle našich protestantských vykupitelů a Oliverových mučedníků, jedním z té samovražedné sorty českého národa, ale na hořejší zásadu moc držím. Nezoufat, nezoufat! Vždyť člověk neví dne, ba ani minuty, kdy se vše může změnit a k lepšímu obrátit. Považ jen, abych si tak byl minule zoufal a osudnou klíčku kolem krku otočil k vůli tomu přímo bláznovskému velební Deweyho, od něhož, myslím toho velební, mnohé zlo pro zemi jsem očekával. Co bych si nyní musel v nebi načínití výčetek pro ukvapený svůj čin! Sotva několik uplynulo dní, pakli to nebyl než jeden, a všechna, neb skoro všechna, sláva Deweyho, jako se stěchy spadly hrncem, byla v stěpínách. S oltaře, u něhož ještě včera, ve zbožné úctě pokleká lid, svalila se modla — a bylo po slávě. Ve washingtonských divadlech hloupé, urážlivé vtipy na slavného admirála provázeny radostným potleskem a veselým smíchem, kdežto podobizna jeho pozdravena zahabujícím sykotem. Nu tak vidíš, jakého hrozného nesmyslu, zoufaje si, byl bych se dopustil? — Bláznivým zbožňováním a nadnášením šťastného námořníka ohrožená vlast neocěkávána a na ráz od nebezpečí toho osvobozena — jediným naškrtnutím jeho jména, vlastní jeho rukou. Kdo by to byl jenom řekl? — Taková maličkost a takový obrát! — Oh, lid je lid! — Pořád jiný, ale pořád stejný. Vzdělanější a vzdělanější, pokročilejší a pokročilejší — ale stále vrtkavý jako divoch. Dovede milovat i nenávidět ruky obratem. Velebit i hanit; lichotit i plovat;ihadit i tlouct. Takový jest lid poťad a poťad. Včerejší polobůh — rek, který, podle newyorského mayora, vykonal tolik pro svou vlast, že ani vyříditi se to nedá — je dnes skoro všeobecným terčem posměchu a hanlivých útoků. A proč? Inu, jenom radost nad krásnou a poměrně mladou ženou, již sláva mu přinesla, chtějí již jiným způsobem dokázat, jak jí má rád a překvapil ji jak se patří vystavením "deadem", na němž ani vlastní jeho podpis nechybil, kterým postoupil jí svůj dům, od vděčného národa, za skvělé služby své darem obdrženy. Nu a bylo zle! Co pak lid rozumí lásce a něze? Jeho chrabrost získala mu dům — ona také vydobyla mu ženské srdce. Co přirozenějšího, než jednu vymoženost za druhou vyměnit? Za živé srdce mrtvý dáti dům. Co dům vedle srdce věhlasného, láskyplného národa, milčením ji schválil a proto může v ní vláda pokračovati. Dějiny vzpomenu si teť počtively mužiny, která vůči ní se bránila, ale celý národ za ní odsoudil. Neb není možno, aby někdy spravedlivý soudce dějin mohl schváliti válku, o níž i prostý americký voják, původu českého, v duchu kajicné omluvy psáti musel, jak ukázka tato dokazuje. Píšeť p. Baley: "Z výše uvedeného nahodilý čtenář třebas domnívati by se mohl, že americké vojsko, zahrnuté v kampaň proti povstalcům, trpce nenávidí a možná že hrubě kline bojovníkům filipinským, kteří jsou příčinou, že vojsko toto z namožené pohodlných posádek jest v kteroukoliv dobu voláno do zbraně a vrženo v pole proti povstalcům, již takto stávají se metlou jejich. Tomu tak však nemá. Velká většina vojáků našich nemá jim povstání jejich za zlé a k nízké nenávisti nepřítelů v poli se nesníží. Mnozí s povstalců upřímně sympatizují, budto tajně nebo veřejně. — Nenávidět povstalece? bažít po krvi Filipinců? — Proč? protože bojují za osvobození své vlasti? — Ani jich nenápadá! Nejsou lidmi toužícími po krvi něčí, obzvláště krvi lidské. Jsou ale vojiny — vojiny americkými, jimž každé plání vlády a národa jest rozkazem. Bojují a čelí kulím povstaleckým, proto že tak vyžaduje vojenská a národní jejich čest. Skoro každý voják náš považuje za lepší a snesitelnější padnout a zahynout na bojišti, než býti vysmíván a považován za muže zbabělé, nehodného slouiti vojínem o opasánu býti zbraní, již svědila mu vlast." —

Všecko, co osvovenci čelili v Americe podnikají — pokračoval strýček — vede skoro vždy tuhy zápas o existenci. Je to jednak nepochopení, nevěřivost, a ne-

je moc škaredá lázeň. Po té voně, teploučká a miloučká sprše, tahle smradlavá, studená a odpor- ná. Člověku samotnému to zrovna až v kostech mrazí. Inu, světská sláva, polní tráva! Mně jest ho upřímně líto. Ty víš, že jsem se před ním neplazil, a to nadnášením, přeceňování a zbožňování ho od počátku rozhodně odsuzoval, ale s radostí přiznával mu všechnu zásluhu, co si opravdu vydobyl i slávu, z ní vyplývající. Proto mne to hrozně dožrál, když vidím lidi i noviny, co dříve jako psi u nohou se mu plazili, nyní celkem pro nic za nic nemilosrdně ho trhají a zlehčují. Po tomto národním škandálu — škandál je to — mohou si američtí Čechové i jejich noviny k tomu blahopřáti, že nedali se všeobecným proudem strhnouti a nikdy neleželi v božské úctě a ve psovské poňizenosti před velikým admirálem.

Už dávno, hochu, chtěl jsem se zmíniti Tobě, o výtečném mladém n už, jenž, pod jménem František Baley, občas velmi pěkné dopisy "Slavii" posílá. Prodělal, jako americký voják, válku na Kubě a teď bojuje v řadách našeho vojska na Filipinech. O citech, jaké asi ve všech osvícenějších a probudiljších vojinech našich panují, kteří okolnostmi odsouzeni jsou válčiti tam proti hrdinným vlastencům a bojovníkům za svobodu, učiniti si může asi správný pojem, kdo přečetl dopis p. Baleyho, před časem ve "Slavii" uveřejněný, jímž vojiny české, tam válčící, ze skutku toho omlouvá. Už to, že cítí se mravně povinná, omlouvat svou službu, naznačuje jaké pocity ho ovládají. Už to dokazuje, jak nesvatá je to válka, když dobrovolný voják, poznáv později čemu služby své zapříšahil, musí svědomí své všemožnými výklady upokojuvati, aby povinnosti na se vzaté jakž tak plniti mohl. Bylo mně mužika toho — a je roz tomilým — až líto, jak se namáhal dokazati české Americe, že za ten boj viny na něm a ostatních českých vojinech není. I ovšem že není, statečný mladík! Vy sloužíte národu, svému národu a vina je na těch, co nyní, "runující" většinou národa, vás tam vyslali a drží. Vám nikdo nezažlívá a zažlívati nebude, leda byste tak sprostí byli, jako už se stalo, a psali do novin, jak ty černé Filipince jako zajíce honíte a máte z toho nekřesťanskou radost, když před vámi utkají. Jinak každý ví, že co je mus, a kdo se dal na vojnu musí bojovat. S mravního stanoviska jsme za tu zlovestnou válku zodpovědní všichni, celý národ, neb kdyby ten byl jak se patří se ozval, panující vláda musela by v boji ustáti. Ale národ ve velké síle své proti ní se neozval, mlčením ji schválil a proto může v ní vláda pokračovati. Dějiny vzpomenu si teť počtively mužiny, která vůči ní se bránila, ale celý národ za ní odsoudil. Neb není možno, aby někdy spravedlivý soudce dějin mohl schváliti válku, o níž i prostý americký voják, původu českého, v duchu kajicné omluvy psáti musel, jak ukázka tato dokazuje. Píšeť p. Baley: "Z výše uvedeného nahodilý čtenář třebas domnívati by se mohl, že americké vojsko, zahrnuté v kampaň proti povstalcům, trpce nenávidí a možná že hrubě kline bojovníkům filipinským, kteří jsou příčinou, že vojsko toto z namožené pohodlných posádek jest v kteroukoliv dobu voláno do zbraně a vrženo v pole proti povstalcům, již takto stávají se metlou jejich. Tomu tak však nemá. Velká většina vojáků našich nemá jim povstání jejich za zlé a k nízké nenávisti nepřítelů v poli se nesníží. Mnozí s povstalců upřímně sympatizují, budto tajně nebo veřejně. — Nenávidět povstalece? bažít po krvi Filipinců? — Proč? protože bojují za osvobození své vlasti? — Ani jich nenápadá! Nejsou lidmi toužícími po krvi něčí, obzvláště krvi lidské. Jsou ale vojiny — vojiny americkými, jimž každé plání vlády a národa jest rozkazem. Bojují a čelí kulím povstaleckým, proto že tak vyžaduje vojenská a národní jejich čest. Skoro každý voják náš považuje za lepší a snesitelnější padnout a zahynout na bojišti, než býti vysmíván a považován za muže zbabělé, nehodného slouiti vojínem o opasánu býti zbraní, již svědila mu vlast." —

je moc škaredá lázeň. Po té voně, teploučká a miloučká sprše, tahle smradlavá, studená a odpor- ná. Člověku samotnému to zrovna až v kostech mrazí. Inu, světská sláva, polní tráva! Mně jest ho upřímně líto. Ty víš, že jsem se před ním neplazil, a to nadnášením, přeceňování a zbožňování ho od počátku rozhodně odsuzoval, ale s radostí přiznával mu všechnu zásluhu, co si opravdu vydobyl i slávu, z ní vyplývající. Proto mne to hrozně dožrál, když vidím lidi i noviny, co dříve jako psi u nohou se mu plazili, nyní celkem pro nic za nic nemilosrdně ho trhají a zlehčují. Po tomto národním škandálu — škandál je to — mohou si američtí Čechové i jejich noviny k tomu blahopřáti, že nedali se všeobecným proudem strhnouti a nikdy neleželi v božské úctě a ve psovské poňizenosti před velikým admirálem.

břavost. I ten časopisek pro mládež, "Svobodná Škola", jenž by ani v jedné osvojené rodině scházeti neměl, není s to z předplatného vycházeti a musí dovozovati se mílodarů a pořádati bazary pro svou podporu. To je bezmála hanba — ne-li zrovna stonásobná hanba pro naši stranu. Naše časopisy měly by tu věc více a vydatněji fedovat. Ostatně neuvyknou-li si česká mládež záhy čtení českému a neoblibí-li si je — kdo pak bude čísti jejich noviny? Kř myslí: "po nás at' potopa!" Tak to aspoň vypadá. Na takové podniky měly by též spolky pamatovati — nikoli dary neb almužnou, ta hlavním účelí nepomůže; ale získáním občératelů. Vydatelský výbor pak měl by se postarat, aby "Svobodná Škola" stala se opravdu školou pro mládež a nikoli pro dorostlé. Jak to nyní vypadá je to sbírka povídek a skoro všechny v "pokračování". To je snad dost dobré pro dorostlejší mládež — ale nikdy pro děti. Ty co chtějí vědět, chtějí hned vědět. Pro ně jsou krátké, co nejkratší povídky a všechny za určitým poučným účelem. V každém čísle měla by být nějaká, dětem srozumitelná, rozprava o různých jejich povinnostech doma, ve škole, na ulici, při hře atd. atd. Některá lehká, jim pochopitelná úložka z českého dějepis; ale nikoli ukrutná rozprava o pádu na Bílé Hoře, výborná pro dospělá čtenáře, ale nikoli pro děti. Takové úložky mohly by se učiti na zpaměť a rodiče, neb starší sourozenci je vyslyškat. Podobizny slavných našich mužů byly by výbornou pomůckou, ale životopis jejich musí býti lehké, myslí dětské přístupné a vždy tak psány, aby v nich též probouzely ctižádost a vůli následovati je. Ale mluvíti jim, jako tuble při podobiznách Hejduka a Vrchlického, o reflexivním eposu, epice, lyrice a jiných hrozných věcech, je přímou nesmysl. Také lehounké, krátké a tendenční básničky měly by býti v každém čísle, jedna neb dvě. Ničeho mnoho, neb dětská mysl jednotvárnost ještě více se unavuje, než mysl vyspělá. Také několik lehkých, pravých humoreček z dětského života, vychovatelsky účelných, je velmi žádoucí v každém čísle. Všechna krátká pojednání z různých oborů, vždy účelná, byla by mnohem více na místě, než spusta povídek. Rodiče by se tím též více interesovali, vidouce, že jim časopisek takový dítky fádne vychovávatí napomáhá. — Ale takováhle práce nemůže se žádati od jednoho člověka i kdyby byl nad míru schopným. Tu jich vypomáhati musí výbor. Výbor měl by se tedy se žádostí obrátiti na osvědčené síly o výpomoc. Máme tu básníky, spisovatele, učitele a učitelky, kteří snad, vybudnutí k tomu, občas by přispěli nějakou prácičkou. Tím "Svobodná Škola" stala by se rozmanitější, poutavější, zajímavější — opravdovou školou našich dětí. Ať dotyčné kruhy, pokud se jim slova má ku sluchu dostanou, nepovažují toto za nějakou snad kritiku jejich v pravdě upřímného konání, ale za návrh "pro dobro Svobodné Školy". A na denům pořádku už snad ten návrh je.

HOVORNA.

Posze dotazy plynů jménem tazatele opaženě dojdou povšimnutí a odpovědi. Dopisy nepodepsané a anonymní násleznou pobodného místa v koži.

BLECKER, Wis. — Prosim sdělte mi, zdali mohu složiti předplatné u vás na časopis "Z Hše vědy a práce a mnoholi. Jan M. Fait, Blencker, Wis.

Odp. Knihkupectví Pokroku Západu přijímá předplatné na jakýkoliv časopis v Čechách vycházející. Časopis "Z Hše vědy a práce" volně rozhlady na poli průmyslu, obchodu a řemesel stojí \$1.50 na rok i se zásilkou z Čech pfmno.

Střete se masti proti katarrhu, obahujících rtů.

poněvadž rtůt sněží čich a dýchání polkání celý systém, vniknuvši do něj silným povrchem. Takovéto předměty nemají býti nikdy používány leč na předpis zrušeného lékaře. Je-li rtůt škodlivě jimi způsoben, jest desetkrát více nežli dobro. Jest vám snad s ním vzniknouti mohl. Hall's Catarrh Cure vyráběná F. J. Cheney & Co. v Toledo, O., neobnahuje žádnou rt a bývali brána vnitřní, účinkuje přímo na krev a nervní systém. Když kupujete Hall's Catarrh Cure, přeověřte se, abyste dostali ten pravý. Účivá se vnitřně a bukoven jest v Toledo, Ohio, společnosti F. J. Cheney & Co. — Odpovězení zdarma.

Na prodej v všech lékárnách, 75c. láhev. Hall's Family Plurky jsou nejlepší.

— U udělení nejvyšší odměny a Zlaté Medalie Cudahy Diamond "C" mydla na Trans-Mississippi výstavě, dokázáno, že jest to nejlepší mydlo ku praní na světě.

Persie mezi Ruskem a Anglií.

Zpráva, že Rusko na perských hranicích vojska stahuje, vyvolala všude jistě velikou senzací a do- kázala, že se mezi Ruskem a Anglií, kromě jiných, i o otázku Persie jedná, která Rusům po případě přístup k omanskému zálivu zajistí, neb jim později při postranním útoku na Afganistan a pochodu z jedné strany na Kandahar, od severu ale údolím Hérirudským na Hérat volný průtah povolí.

Anglie pozoruje od drahé doby blízkost se nebezpečí a je přesvěd- čena, že je nějakým způsobem od- vrátiti nemůže. Nikoho, ani říše nemine to, co jim souzeno!

Ruská politika, mladá, Lobanovem založená a přitěže Gorčakovštiny zbravená škola diplomati- cká se těší na východě rozhod- ným úspěchům, o čemž dnešní vlivuplné postavení Rusů v Tehe- raně nejlépe svědčí. A přec tomu není více než dvanáct let, co per- ský šach ruského konsula v Meše- nu trpěti se zpečoval, co sir Drummont-Wolf výmluvností de- seti milionů franků vezíra pro své zájmy získal, a nedůvěřivého pa- novníka paroplavební právo na řece Karum prodal a německému finančníku a fediteli zpravodajské kanceláře, Reuterovi, koncesi cí- sařské perské banky v Teherané vymohl.

Ruská diplomacie rozpoznala ihned celou situaci a nabyla opět tak pevné pody v Persii, že se za krátko o tajné konvenci rusko- perské šeptati počalo, kterou prý Rusko právo ku stavbě železnice mezi Kaspickým mořem, Perským zálivem a Indickým oceánem získalo. Od roku 1899 zatlačována Anglie přes to, že se jí všemožně silovalo, systematicky do pozadí, kdežto se důležitost spojená s Ruskem v Persii víc a více uzná- valo.

Peršanům jest ostatně Anglie příliš vzdálena, kavkazští kočáci a nájezdné hordy Turkmenů ale tak blízké, že se Persie pro přá- telství s Ruskem rozhodnouti musila, Kaspickým oblastmi lze totiž neúrodnější části perské říše snadno vojskem zaplaviti a zabráti, aniž by tomu anglická loďstva zabrániti mohla.

Persie je dále absolutně ne- schopnou se uhájeti; vojsko jí sice neschází, za to ale vnitřní potá- dek a peníze, dvě nemoci, které na ni od století udržují.

Persie má 77 praporů pěchoty, což asi 64,000 mužům odpovídá. Vojsko toto ve všech částech říše roztroušené, nelze ale snadno spo- jiti; polovice je stále na dovolené, zbytek bez žoldu a opatřen zbra- němi, které by žádné sbírce staro- stlivosti hanbu nedělaly. Dělo- stvelectvo jest v žalostném stavu a nečítá než asi čtyřicet děl pra- starého systému. Jediné jízda je poněkud lépe organizována a čítá v míru 25,000 mužů, kteréž číslo v pádu mobilisace výše 40,000 dosáhnouti může. Obyvatelé ze- mí starých Partů nejsou bojovný- mi a pozounírali by jistě strachy, kdyby jim bylo proti nepříteli vy- táhnouti. Co do hlavních příčiny nepokojů — náboženství, jsou Peršané, jak známo, vyznavači šiismu, učení mohamedánské sekty, která se od Ali-ho datuje. Kromě tohoto vyznání dlužno zazname- nati i jiné sekty, jako ku příkladu "Cabysty", stoupence Mirza-Aly- Mahumeda, "Bab" (Brána boží) zvaného, šacha Nazr-Eddina zavraž- dili a neustále pikle kuji.

Nepokoje a boufe se množí v Persii čím dále tím více a jsou, jak lehce pochopitelno, rozvoji země ve všem na závalu, ač se od posledních návštěv mladších pří- buzných panovníka v zemi tak leccos k lepšímu obrátilo. Perská mládež navštěvuje pilně dle zpó- sobu evropského zařízení školy a bývá posílána na vyšší ústavy do Ruska a Francie, kde svou intelli- genci často vyniká.

Jistý lék proti eroupu.

25leté neustálé poutelné včdy se darem.

První známku eroupu jest ochrap- tění a sponzurujeme-li to u dítky, může se to vzíti za jisté znamení, že nemoc tu dostane. Po chraptění následuje zvláštní hrubý kašel. Dává-li se k užívání Chamberlains Cough Remedy tak brzo jak dítko ochrapí, aneb i když se již kašel dostaví, předejde se onemocnění. Používá se ve mnoha tlaček domová v této zemi a neklia, ale nikdy starostlivé matky. Jesté jsme nezvěděli o jediném případě, v kterémž by se nebyl osvědčil vydat- ným. Žádná jiná přípravenina nemů- že se vykáhati takovými výsledky, — 25 roků osvědčeno používání bez nezdaru. Na prodej v všech léká- rních.

Činnost vládních odborů.

Zpráva tajemníka zemědělství ukazuje, jakých služeb prokázala pozorovatelná pověřenosti nejen tomuto důležitému odboru národ- ní práce, ale i plavectví. Blížící se boufe byly vždy napřed ohlá- šeny, tak že množství lodí se před nimi uchýlilo do přístavů a usly takto zkáže. Nyní lze již na 48 hodin napřed určovati povětrnost, což jest důležité nejen pro země- dělství, nýbrž i pro plavbu. Po- zorovací stanice jsou zařizeny i na Kubě a Portoriku, což se tam osvědčí vyláště prospěšným při dávání výstrahy lodím, když se hurikán blíží.

Velkých služeb bylo prokázáno rolnictvu zkušenými stanicemi. Pozorováním se zjistilo, jaký druh obilí neb pěstných rostlin se hodí pro kterou krajinu a podnebí. Bylo tu vyzkoumáno, které druhy obilí dovedou nejlépe vzdorovati suchu, které stromové se daří v chladných a které v horkých kra- jinách, jakož i kterak možno s dobrým výsledkem čeliti náklaze dobytčí, nebo zhubnému se roz- máhání hmyzu, plodiny rolnické požorujícího.

V suchých krajinách západních se provedly mnohé zkoušky se za- vodňováním a velké lány pody dříve neplodné byly upůsobeny zemědělství. Úřadovna zemědě- lská chce odprostiti kongresu, aby nechal provesti pokusy se zavod- ňováním některých východních a jižních částí Spojených Států, dále aby určil na západ právo ku zavodňování a zařizování nádrží.

Pokusné stanice odboru země- dělstvího zařizovány byly na Aljašce a budou v brzkú zařizeny též na Havajských ostrovech, Portoriku a Filipinách. Spojené Státy do- vážejí ročně za \$200,000,000 tro- pických plodin, které budou moci býti sem dodávány přístě z těchto nových držav, o což se odbor zemědělský zasadí.

Zkouškami bylo dokázáno, že očkovaním vepřového dobytka se zachrání 75 až 80 procent nakaže- ných zvířat. Velmi cenné jsou zkoušky, provedené odborem ze- mědělství s kukuričnou slamou. Ta dříve nebyla ku potřebě žádná, kdežto nyní se z ní vyrábí potřeb- né věci. Z houbovitě vnitřní části stonků kornových se hotoví pruž- ná látka, již možno použiti částeč- ně na místě korku, částečně i co brnění proloži válečné. Zkouška- mi bylo zjištěno, že látka ta vzdu- ruje kulím dělovým lépe, než ocelové brnění a má jí býti použi- to k tomu účelu na některé lodi válečné. Dále se ze stonků kornových vyrábí pěkný papír na psaní a jisté látky z nich používá se ku děláni bezdymného střelné- ho prachu.

Nejnovejším výzkumem oboru zemědělského ve Washingtonu jest hotovení pokrutin ze stonků kukuričných. Celý stoněk i s listím se rozemle na mouku, smí- chá s krví neb melasou, neb s obo- jím a presuje v pokrutiny. Zkou- šky s tímto krmivem se osvědčily výborné a ono se hodí hlavně k zaslání do vzdálených krajin. Ukázky těchto pokrutin, zasláné do zkušených stanic evropských, došly všude uznání a jest dobrá naděje na jejich odbyt. Zaslání jejich jest snadné a hodí se pro tuto dobrou vlastnost za krmení pro- koně vojenské na Filipinách. Vý- roba jejich se zvláště hodí pro krajinu jižní, kde se každoročně zkaží tisíce tun laciné melasy a pro stonky kornové není též žád- ného upotřebení. Tam se k té- muž účelu mohou upotřebiti také stonky třtiny cukrové nebo žiroku. Výroba této píce stojí \$10—\$12 tuna, kdežto její výživnost se rovná ceně \$22—\$25.

Velice zajímavou jest zpráva vrchního dozorce nad záchranný- mi stanicemi pobřežními. Těchto stanic se nalézá ve Spoj. Státech 225, které jsou rozděleny náslé- dovně: 193 jest jich na pobřeží Atlantu od Mainu až po řeku Rio Grande, 16 jest jich na severních jezerech, 15 na Pacifiku a 1 na řece Ohio u Louisville, Ky. Bě- hem roku minulého bylo mužstvo záchranných stanic voláno 428- krátke k službě v případech tonutí velkých lodí, kdež se jednalo o životy 3,903 lidí. Z těchto bylo 3,847 zachráněno a jen 56 lidí utonulo. Tonoucí lodě ty i s ná- kladem měly cenu asi \$8,104,000, avšak bylo zachráněno z toho za \$6,261,000 majetku a jenom za \$1,843,000 ztraceno.

Mimo těchto velkých neštěstí na pobřeží našem přibodilo se ještě 294 malých, kde malé yacht- y, čluny, neb jiná menší plavidla

se nalézala v nebezpečí. Na těchto bylo 671 osob ohroženo utonutím, avšak 664 jich bylo zachráněno a jen 7 se jich utopilo. Majetek takto ohrožený odhadnut byl na \$139,275, z něhož bylo za \$129,825 zachráněno a jen za \$9,450 ztraceno. V záchranných stanicích bylo ubytováno 7,051 lidí z tonoucích lodí, jimž poskytnuto potrav y 1,460 denních porcí.

Nejvíce lidí utonulo v bouři, která řádila na pobřeží novo-an- glických států 26. a 27. listopadu roku loňského. Jediná tato boufe zahubila 44 lidí v druhém zachra- novacím distriktu massachusetts- ském a to se stalo na skaliskách daleko od břehu, kam se stanic záchranných ani viděti nebylo.

Z těchto ukázek jest patrnó, jak ohromných služeb národu prokazují některé odbory vládní, na něž vynaložené části peněžní se s hojnými úroky vrací národu zpět.

Bazar ve prospěch Sokolské síně.

Ve schůzi dne 12. října usnesla Těl. Jed. Sokol v Omaze pořádati přístím jarem bazar, z něhož čistý výtěžek případně k uplácení dluhu na Sokolské síni vázoucího.

Jest zajisté každému známo, že TJS., podniknouc stavbu Síně so- kolské, počítala hned z počátku na podporu české veřejnosti oma- ŝké, ježto podnikla dílo čistě ná- rodní. Nyní naděšla doba, kdy Čechové omažiti mohou své sym- pathie vůči tomuto podniku pro- kázati spolupůsobením při uspořá- dání jmenovaného bazaru a to podporou hmotnou a morální

Dolepodepsaný výbor, jemuž bylo jednotou uspořádání bazaru svěřeno a uloženo, obrací se tudíž na ctěné spolky české, na spanilo- myslné dámy, obchodníky a vše- věchny, kdož by něčím přispěti chtěli, se zdvořilou žádostí, aby přání Jednoty vyhověli a národní podnik tento podporovali. Každý dárek bude vítáným, ať již jsou to předměty obchodní, anebo ruční výrobky našich dam.

Každé bližší sdělení, aneb do- tazky ochotně vyřídí podepsaný výbor.

Doufáme, že sám nikdo z Če- chů omažských podpory své neo- depře ve prospěch tohoto stavku, jenž sloužiti bude jistě ku po- vznesení a soustředění našeho ži- vota národního!

Výbor ku pořádání bazaru:

Emil Čermák,	Jan Janák,
předseda	tajemník
Rud. Havelka,	V. Bureš,
místopředs.	účetní
Ant. Kment,	pokladník.
Frank Novák	Jos Mík
Josef Kunc	S. L. Kostoryz
Jan Fiala	F. J. Fiala

Můžeme se hodně nastuditi a nevíme ani jak: nechť jest příčina jakákolivě, jedno jest jisto, že Dr. August Koenig's Hamburger Brust Thé jistě vyléčení způsobí.

Nejlepší cesta do Kalifornie

jest ve spacím voze touristském, kterýž osobně jeze spravován, po burlingtonské dráze. Neměňte vlaky. Jedete rychle. Vidíte nej- krásnější krajinu na světě.

Váš vůz není snad tak nákladně vypraven jako palácový spací vůz, ale jest právě tak čistý a právě tak pohodlný, právě tak dobrý k jízdě — a skoro o \$20.00 levněji. Má široké vestibuly, Pintschovo plynové světlo, a vysoké lenochy u lenošek, Pullmanův posluha jest v stejnokroji, čistě prádlo postelne, pohodlné zařízení k umý- vání, stoly a vytápění. Byvše pevně a těžce staveny, jsou hladké, jsou teplé v zimě a chladné v létě.

Každou partii vyletníků provází zvláštní konduktor z Omahy až do Los Angeles.

Vlaky vyjíždějí z Omahy každý čtvrtěk odpoledne a přijedou do San Francisco následující neděli, do Los Angeles v pondělí. Pouze tři dny od břehů Missouru ku pacifickému pobřeží zahrnuje zastáv- ku jeden a půl hodiny v Denver a půl hodiny v Salt Lake City, dvou nejzajímavějších městech celé pe- ny.

Pište si o "folder" v němž na- leznete úplného poučení.

J. Francis Genl. Agt., Omaha, Nebr.

Husa a Žižka.

Krásné dva litografované obrazy, představující české velikány Husa a Žižku, hodící se pro spolkové a veřejné místnosti, jakož i pro rodiny, máme nyní na skladě. Prodáváme je oba po \$1.00, aneb co přemil k Pok. Západu za deplatek 50c. Pokrok Západu, Omaha, Neb.